

Szkakając rozwiązania

(Dokończenie ze str. 1)

cy, jak również brakiem zaopatrzenia materiałowo-technicznego oraz niedoinwestowaniem sfery usług. Wprowadzenie postanowień uchwały Rady Ministrów nr 112 w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości, nie zahamowało w pełni tendencji do likwidacji już istniejących zakładów, bądź niechęci do uruchamiania nowych.

NADAL decyduje o tym przede wszystkim strona ekonomiczna. W ostatnich dwóch latach podatek od funduszu płac wzrósł bowiem z 3,5 do 10 procent, natomiast składka ZUS z 25 do 43 procent. Razem z podniesieniem kosztów transportu, a także opłat za czynsz, energię elektryczną, gaz czy wodę — wpłynęło to zarówno na ceny usług, jak też na ich rentowność. W korzystniejszej sytuacji są jedynie zakłady świadczące usługi budowlane i fotograficzne, gdzie stopa rentowności przekracza niekiedy 25 proc. Znacznie gorzej jest w usługach pralniczych, szewskich, fryzjerskich i odzieżowych.

Posiedzenie WKO

Szkolnictwo i gospodarka regionu

WOJEWÓDZKI Komitet Obrony podczas posiedzenia w ubiegły piątek rozpatrzył sytuację w szesnastu oświadczeniach w celu poprawy sytuacji w szkolnictwie, a szczególnie mając na uwadze zapewnienie warunków do realizacji procesów dydaktyczno-wychowawczych.

W kolejnym punkcie obrad WKO rozpatrzył sytuację gospodarczą regionu.

Premiera filmu „Punkty za pochodzenie”

WARSZAWA PAP 14 bm. Na ekrany kin wszedł nowy polski film fabularny pt. „Punkty za pochodzenie” wg scenariusza i w reżyserii Franciszka Trzciaka. Bohaterem filmu realizowanego w zespole „Aneks” jest wielki chłopiec marzacy o karierze aktorskiej. Uparta, wytrwała praca nad sobą przynosi mu nowe doświadczenia, wzbogaca osobowość, pozwalając przezwyciężyć niepewność i umocnić wiarę w celowość wyboru drogi życiowej. Występują: Michał Juszczakiewicz, Barbara Rachwańska, Władysław Dewoyno, Józef Pioracki, Teresa Mikolajczuk i in.

„Wybuchowy małżonek”

KRAKÓW PAP De Komisarz MO w centrum Krakowa zgłosiła się śmiertelnie przerażona Zofia T. informując, że pod poduszką w swej małżeńskiej kieszce znalazła pocisk artyleryjski. Funkcjonariusze milicji, którzy udali się na miejsce, do mieszkania Zofii T. potwierdzili prawdę jej słów: duży pocisk armatni, kaliber 76 mm, w bardzo dobrym stanie, rzeczywiście był wsunięty pod poduszkę. Stwierdzono również, że włożył go tam małżonek Zofii T. — Wiesław O. który — jak twierdził w czasie przesłuchania — moralną motywację do swego czynu znalazł w nieporozumieniach małżeńskich. Jak poinformowała KW MO w Krakowie, pocisk wniósł i zdetonował saperzy. „Wybuchowy małżonek” został aresztowany.

TAK OTO zakończyła się przejażdżka służbowym „Polonezem” po pijańce. W domu zaś pozostała dwójka ośmioletnich dzieci...

Te ostatnie, aż w 17 województwach przyniosły obecnie ujemny wynik finansowy.

W tej trudnej sytuacji niezbędne wydaje się pilne wprowadzenie zachęt ekonomiczno-finance-nych do kontynuowania i podejmowania działalności usługowej — takich jednak, które mają na uwadze również interes klienta, systematycznie ograniczając podnoszenie stosowanych cen. Ważne jest także rozważenie możliwości przyznania ulg i zwolnień w podatku dochodowym, obniżenie oprocentowania bankowych kredytów obrotowych przeznaczonych na działalność usługową oraz wydłużenie okresu spłaty bankowych kredytów inwestycyjnych i ich oprocentowania. Wreszcie — opracowanie skutecznego systemu zaopatrzenia na materiałowo-techniczny oraz szkolenia nowych kadr.

Centralny Związek Spółdzielczości Pracy poświęcił działalności usługowej specjalny raport, w którym proponuje szereg konkretnych poleceń na rzecz zaopatrzenia obywateli w towary. Obok bowiem własnych, organizacyjnych niedomagań, błąd odpowiedzialnej polityki kretydowej spowodować może nie tylko dalszy zastój usług, lecz wręcz szczególnie ważny jest społeczny punkt widzenia — stan również na porządku dziennym zbliżającego się IX Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów CZSP.

7 dni na drogach i ulicach

Bilans: 5 zabitych

SOBOTA. Godzina 21.30. Ulica Struga pędzi ze znaczną prędkością „Polonez” o służbowym numerze rejestracyjnym. Na jednym z zakrętów samochód zjeżdża na lewo na pobocze, uderzając prawą stroną w drzewo. Wśród sześciu osób w samochodzie zginęli dwaj mężczyźni, jeden z nich — kierowca — rannego kierowcę. Mężczyzna to Stefan Sz., pracownik Rejonu Dróg Publicznych. Służbowy wóz zabrał samowolnie, będąc zresztą pod wpływem alkoholu. W wyniku przejażdżki zabił zony — Adele Sz., ośmioletnią dwójkę małych dzieci. Pijak został oczywiście aresztowany i znajduje się w dyspozycji prokuratury.

Na wstępie przedstawiliśmy jeden z przykładów tragedii, które rozegrały się w ciągu ostatnich 7 dni. Ich bilans to 17 wypadków, w których zginęło aż 5 osób, a 16 odniosło rany. Dla porównania, w analogicznym tygodniu poprzedniego roku zdarzyły się jedynie 4 wypadki drogowe, które pochłonięły życie 2 osób, a u 4 spowodowały obrażenia ciała.

OTO kolejne zdarzenia. Te same soboty, w samochodzie „Zapora” (CZ 45-92) na trasie Łobez — Dąbno ginie Stanisław K., również w wyniku uderzenia pojazdu w przódzie drzewo. Przyczyna — niedostosowanie prędkości do istniejących warunków. Poniedziałek, godz. 19.10. Esłakada Pomorska. Jazda mokra. Tu, na środkowym pasie ruchu kierowca „Fiata” 125 jadąc z dużą prędkością uderza w pieszego przechodzącego na drugą stronę ulicy. Z niezwykłą już czułością na masę pojazdu jedzie jeszcze kilka metrów, nim kierowca zdecydował się go zatrzymać. Jest to reakcja co najmniej dziwna. Dochodzenie trwa.

Środa. Na jezdni ul. Szopena

„Złote Ekrany”

(Dokończenie ze str. 1)

laże. „Powrót”, „Próba publicystyki” i „Barciński bryl”; ośrodki TVP — OTV Szczecin za programy emitowane na antenie ogólnopolskiej, m. in. „Forum TV”, „Erupcja nadziei” i reportaż ze Stargardu Szczecińskiego; telewizyjny film fabularny: — Jerzemu Sztwiniarza reżyserii serialu „NaJduższa wojna nowoczesnej Europy”; kreacje oklaski: — Izde Cembryńskiej i Krzysztofa Chamcowa za rolę w filmie TV „Gwiezdny pył” reż. Andrzeja Kondratiuka; program edukacyjny: Ryszardowi Dąmowskiemu za inicjatywę programową telewizji dla niesłyszących oraz redagowanie magazynu: „W świecie ciszy”; program muzyczny-rozrywkowy: Bogusławowi Kaczyńskiemu za cykl „Zaczorowany świat operetki”, programy o Janie Kiepurskiej, Marii Foltyn i Wandzie Wermińskiej.

Jury postanowiło przyznać specjalny „Złoty Ekran” zespołowi Naczelnej Redakcji Programów Rolnych za promocyjny charakter publicystyki poświęconej sprawom rolnictwa i żywienia narodu.

wbiega nagle, za drzewa, 5-letni Krzysztof W. Chwila beznamiętnie chłopca koszącego kołozę, blednie długą pobyt w szpitalu. Został on bowiem potrącony przez samochód osobowy.

I zdarzenie drogowe, w którym — na szczęście — nikt nie odniósł ran, ale za to dość symptomatyczne. W piątek na ul. Gdańskiej „Fiat” 125p zajeżdża drogę „Wolę”. Kierowca tego drugiego wozu, chcąc uniknąć zderzenia wjeżdża na tył autobusu WPKA. Sprawa ta jest niebezpiecznej sytuacji nie zatrzymał się jednak i spokojnie pojechał dalej. Udało się jednak zapisać świadkom numer rejestracyjny „Fiata”.

W MINIONYM okresie częstym i groźnym zjawiskiem na szesnastu drogach stała się praktyka uciekania kierowcy-sprawy z miejsca zdarzenia — stwierdza z naciskiem Wydział Ruchu Drogowego KM MO kpt. P. Owczarek.

W przypadku jakiegoś „ukiecinia” uczestniczący w wypadku kierowcy jest to już przestępstwo. W każdej natomiast sytuacji (nawet jeśli jest to ucieczka z miejsca zdarzenia) zatrzymanym kierowcy prawo jazdy, a sprawie rozpatruje kolegium. Z reguły zresztą winowajca woli nie czekać na przybycie MO, ponieważ jest w stanie nie otrzymać, bądź nie posiada prawa jazdy, albo porusza się skradzionym pojazdem.

Czy dobrze jeżdżą w rzeczywistości kierowcy? Podam — bez komentarza — wyniki milicyjnych działań z niecałe pierwsze dwa miesiące tego roku. Sporzadzone 300 wniosków na kolegium (w tym 88 za stan nietrzeźwości na drodze) zatrzymały 121 praw jazdy i 129 dowodów rejestracyjnych (w tym — jak na razie — tylko 15 za żyte ogumienie).

(mor)

Samochód — atrakcją dla złodzieja

(Dokończenie ze str. 1)

oraz różnego rodzaju zabezpieczenia poszczególnych części i całego samochodu. Jak wskazuje praktyka, złodzieja-amatora skutecznie odstrasza sama naleśka z napisem „Autolarm”, czy „fajka” atakująca kierowcę. Nie ma się też co wstydzić przywiązania koła zapasowego i akumulatora łafcuzy aut. Pojazdów szybko przybywa, a ogromne zapotrzebowanie na części ziemne i ich wysokie ceny na „czarnym” rynku sprawiają, że przybywa amatorów przestępczego zysku.

Kradzieży samochodów nie da się uniknąć. Wskazują na to przykłady państw, w których auta kradzieży nie są zarejestrowane, a w znacznej mierze los naszego samochodu leży w naszych rękach. Na pewno wario złodziejowi praktycznie utrudni „pracę”. Przydatne tu okazują się autolary.

Spory pracownicze

(Dokończenie ze str. 1)

sunku pracy były rozpatrywane w sądach. W dodatku w innym trybie rozstrzygano sprawy wnieszone przez pracodawców (sądy rejonowe, a w drugiej instancji — wojewódzkie), a w innym — sprawy kierowane przez pracowników. Z kolei w sprawach ubezpieczeń w pierwszej instancji orzekali sądy nadzorcze oddziału ZUS.

Potrzebę powrotu do wyłączenia sądowego modelu rozpatrywania tych spraw podkopywały nie tylko przynajmniej, ale i nie najlepsze doświadczenia praktyki komisji rozjemczych i odwoławczych. Zastrzeżenia budziło zarówno poziom orzecznictwa, jak i sprawność postępowania komisji. Po Sierniu 1980 r. wiele komisji rozjemczych przestało funkcjonować, a niektóre rozwiązały się samorzutnie. Równocześnie w warunkach kryzysu społeczno-politycznego, w okresie startu reformy gospodarczej wzrosło obciążenie terenowych komisji odwoławczych ds. pracy. Wszystko to przemawiało za możliwie szybkim wprowadzeniem nowego, jednolitego modelu sądowego rozpatrywania sporów pracowniczych.

A OTO główne zmiany, jakie wnosiłaby projektowana ustawa. Komisje rozjemcze mają pozostać w zakładach, ale zmieniliby charakter i nazwę. Z organów rozstrzygających spory korespondencjalnie w sądzie, komisje stałyby się organami prowadzącymi wyłączone do pojedynczego sądu, jest to typ zasądnione, że w tej własnie roli komisje się sprawdziły: średnio co czwartą sprawę załatwiali polubownie, głównie dzięki dobrej znajomości środowiska. Kompetencje zakładowych komisji pojedynczych miały być określone w kodeksie pracy, zanim jeszcze nastąpi jego szeroka nowelizacja. Proponuje się, że komisje taką powoływałby rada pracownicza zakładowa organizacja związkowa.

Ma się również nieco zmienić rolę rad nadzorczych oddziałów ZUS. Wzmocnieniu ich funkcji podstawowej — nadzorczej — powinno służyć powierzenie im zadania wstępnej kontroli zasadności odwołań od decyzji oddziału ZUS. Rady byłyby zatem pośrednikiem, przekazyującym odwołania do sądu, a zatem kontrolerem, który na podstawie analizy tych spraw będzie mógł nie tylko zwrócić uwagę oddziału ZUS na potrzeby zmiany wadliwej decyzji jednostkowej, ale i formułować wnioski uogólniające, które zmierzają do zapobiegania podobnym pracom oddziału. Nie trzeba dowodzić, jak bardzo taki filtr jest potrzebny zwłaszcza obecnie, w okresie szczególnie spornego spisu w ZUS w związku z reformą systemu emerytalno-rentowego.

W ten sposób organa społeczne mogłyby zapobiegać zbieżnym sporom i załatwiać wiele spraw u „rodła konfliktu”.

Nie sposób rozstrzygać spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, i to zarówno z wniosku pracownika jak i zakładowa praca należałaby wyłącznie do

sądów. W pierwszej instancji sprawy te rozstrzygałyby sądy rejonowe, w drugiej — wojewódzkie. Zarówno w sądach rejonowych jak i wojewódzkich proponuje się powołać wyodrębnione sądy pracy i ubezpieczeń społecznych, bowiem orzekanie w tych sprawach, bardzo niejednolite, wymaga wysokiej specjalizacji, a także wykwalifikowania biegłych potrzebnych zwłaszcza w sprawach ubezpieczeń społecznych. Z tego też powodu proponuje się by sprawy te, przynajmniej w chwili wstąpienia ustawy w życie, powierzyć nie wszystkim sądom, lecz tylko niektórym, gwarantującym wysoki poziom orzecznictwa. Konkretnie chodzi o te rejonowe, na których działają dotychczasowe okręgowe sądy pracy i ubezpieczeń społecznych, a w szczególności te, które w przeszłości miały w swoim składzie sądy specjalne, w kierunku specjalizacji sądownictwa, czego przykładem mogą być sądy rodzinne.

37 rocznica powstania ORMO

WARSZAWA PAP Dziś mija 37 lat od dnia podjęcia przez Radę Ministrów uchwały powołującej Ochotniczą Rezerwę Milicji Obywatelskiej. Cel działania tej organizacji pozostał ciągle taki sam — pomagać organom państwowym w utrzymaniu porządku publicznego.

ORMO liczy obecnie 335 tys. członków, którzy poświęcają swój wolny czas na społeczną działalność. Główny nacisk kładą na profilaktykę a przede wszystkim na zapobieganie demoralizacji dzieci i młodzieży.

W ramach organizacji działa kilka tysięcy specjalistycznych jednostek — zalmicjnych, m. in. bezpieczeństwu na drogach, wodach, kolei czy opla, nad dziećmi i młodzieżą. Członkowie ORMO przeprowadzają liczne kontrole przestrzegania przepisów przeciwpożarowych, sanitarnych, zabezpieczenia zakładów pracy przed włamaniem i kradzieżą, m. in. Aktywnie uczestniczą w likwidacji kontrolowanych akcjach milicyjnych podejmowanych w celu zwalczania spekulacji, bimbowarstwa i innych nielegalnych zjawisk społecznych.

W ub.r. ormowcy przeszko-ili ponad pół miliona dzieci z zakresu przepisów drogowych, umiatając im wyskokie karty rowerowe; w wielu szkołach w trakcie pogadek uczyli dzieci podstawowych zasad bezpieczeństwa na drodze.

Próby zakłócenia porządku w Krakowie

WARSZAWA PAP W dniu 17 bm. w kraju a także na wszystkich częściach państwa odbyły się jedynie w Krakowie w poźnych godzinach wieczornych doszło do prób zakłócenia porządku publicznego.

Inspiratorzy i organizatorzy zakłócenia za pretekst swych działań usiłowali wykorzystać drugą rocznicę rejestracji byłego Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

Grupy młodzieży po wyjściu z kościoła oo. dominikanów przeszły pod Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Część młodzieży po kilku minutach opuściła zremontowane natomiast grupa około 600 osób kierując się w inną rejon miasta nadal zakłócała porządek. Na wezwanie sił porządkowych zebrali rozszali się. Środków przymusu nie stosowano.

Meble za... 600 tys. zł

ILE MOŻNA ZADAC? Za kanapę, dwa fotele i osiem krzeseł, a więc 11 sztuk mebelków wykonanych z drewna i pokrytych gustowną tkaniną w kwiaty, Paryż o to już dawno uważał, że 150 250 a nawet 300 tys. zł. dodając że to i tak bardzo drogo. Nikt jednak nie zważał na to, że kwoty taka chce otrzymać jeden z rzemieślników za wykonany przez siebie taki właśnie komplet mebli. Paryż, Ludwik — wstawiony w warszawskim Domu Rzemieślniczym przy ul. Kruczej. Zada on bowiem za swoją produkcję „typu” 80 tys. złotych. A więc trzykrotnie więcej! Jak można w naszym kraju zarobić więcej bez płacenia dodatkowych podatków i wyrobowczego. Ciekawe kto to kupi?

REFORMA gospodarcza przyniosła wiele przemian organizacyjnych i strukturalnych. Szczecińskie przedsiębiorstwa budownictwa ogólnego stały się formalnie samodzielnymi jednostkami. Wprawdzie są głosy, że miejsce dawnego zjednoczenia zajął dziś zarząd, ale jest to tylko część prawdy. Bowiem zarząd ten pełni funkcję organu założycielskiego w imieniu wojewody. Być może dla postronnego obserwatora jednostka ta zbyt mocno „obrasła” w etaty administracyjne, co w perspektywie grozi ponownym drygowaniem poszczególnych przedsiębiorstw. Mijmy nadzieję, że nie dojdzie do starych praktyk.

Słyszysz się głosy, że nie tylko zarząd jest formą nawrotem do starych praktyk, ale także powstające zrzeszenia. Z góry należy podkreślić, że te obawy są nieuzasadnione. Oczywiście pod warunkiem, iż nowe organizacje będą spełniały te funkcje, które im wyznaczały zasady i miejsce w przedsiębiorstwach po wprowadzeniu reformy gospodarczej. Konsekwentna postawa w działaniu samych przedsiębiorstw będzie najlepszą obroną przed nieuzasadnioną ingerencją wszystkich czynników zewnętrznych.

CZYM JEST i jaka rolę ma do spełnienia w reformie gospodarczej instytucja nazwana zrzeszeniem? Jest to organizacja dobrowolna. Powiedziałabym rodzaj klubu. W Szczecinie kilkanaście przedsiębiorstw budowlanych uznało za celowe zrzeszenie się w takiej własnej formie. Tak więc po licznych spotkaniach, dyskusjach dyrektorów kilku przedsiębiorstw budowlanych, podjęto wspólną uchwałę o potrzebie powołania zarządu. Otrzymało ono u uchwały 1982 roku formalne prawo do działania, po rejestracji w sądzie. A więc mamy „klub dyrektorów” zarejestrowany pod nazwą: Zrzeszenie Budowlanych w Szczecinie. W dalszym, członkowie tej nazwy widnieją dopiskiem: Dobrowolne Zrzeszenie Przedsiębiorstw Państwowych Budowlanych.

Ktoś powie: No dobrze. Jeszcze jedno biuro i plejada urzędników. Nie z tych rzeczy. Szczecińskie

Klub wymiany poglądów, czyli...

Zrzeszenie Budowlanych w Szczecinie

Zrzeszenie Budowlanych to tylko czterech pracowników i to nie wszyscy na pełnych etatach. Spełnia ono wyłącznie funkcję usługowo-wykonawczą dla zrzeszenia, w którym aktualnie zasiada 10 członków-przedsiębiorstw. Jest nadal otwarte dla innych kandydatów, pod warunkiem że ich cele będą zbliżone.

Jakie więc miejsce ma w reformie zrzeszenie? Jaka ma funkcję do spełnienia? Czy ta nowa organizacja jest naprawdę potrzebna? Odpowiedzi na te nurtujące pytania otrzymaliśmy u źródła. Dyrektorem siedziby zrzeszenia, Dyrektorem tej placówki jest mgr inż. Jerzy Kuciński.

A więc jak już podkreślił, wstępnie jest to organizacja dobrowolna i czysto społeczna. Na czele zrzeszenia stoi Rada. W jej skład wchodzi dyrektorzy przed-

siębiorstw-członków i przewodniczący samorządów pracowniczych. Rada kieruje przez wybierany zgodnie ze statutem co pół roku z grona dyrektorów. Aktualnym prezesem jest dyrektor SPRI mgr inż. J. Rusiecki. Rada jest najwyższym organem zrzeszenia i podejmuje przez nią decyzje (to jedynym) są obowiązujące dla wszystkich przedsiębiorstw. W swojej dyspozycji Rada ma specjalistycznych komisji i kilkanaście zespołów. To ona na życzenie Rady opracowuje tematy, raporty, analizy i także badania. Wszystkie te prace ma charakter społeczny. Natomiast biuro świadczy rolę organizatorsko-usługową dla całego zrzeszenia a więc także i komisji. Nie ma ustalonego grafiku spotkań, czy narad. Odbývają się one w zależności od potrzeb, a także w wyniku roszczeń się inicjatywy.

FORUM to stanowi rodzaj klubu przedstawicieli poszczególnych przedsiębiorstw. Tu dyskutuje się na wszystkie tematy związane z rozwojem przedsiębiorstw, sprawami finansowymi, nowymi technologiami w budownictwie, problemami placowymi i socjalnymi.

CHODZI o to aby nie wywalać przyswojonego otwartych drzwi. Są bowiem takie sprawy i problemy, które w jednym przedsiębiorstwie są już dobrze rozwiązane i mogą służyć za przykład dla innych. Jest także wiele problemów, które w interesie całego budownictwa winny być podejmowane wspólnie. Oto np. aktualnie zrzeszenie zajmuje się trzema ważnymi problemami. Jest to sprawa wypracowa-

nia modelu dla systemu plac w budownictwie. Oczywiście nie chodzi tu o standard, bowiem wszędzie występują specyficzne warunki pracy i różne warunki sprzętowe. Jest jednak możliwość opracowania generalnego wariantu, jako bazy wyjściowej dla poszczególnych przedsiębiorstw. Zależy o tym, żeby się opracowaniem założeń do obliczenia kosztu produktu finalnego jakim jest np. mieszkanie. Może on być różny w każdym przedsiębiorstwie. Zależy to przecież od nakładu pracy, zastosowania maszyn i sprzętu, transportu (z uwagi na odległość), ale nie może on być obliczany wg pozornych kalkulacji i diametralnie różny. W zrzeszeniu zajęło się także ustaleniem jednolitej opłaty za hotele robotnicze. Do tej pory jest tak, że cennikowy jest kilkanaście. Prowadzi to do nieuzasadnionych pretensji przez pracowników różnych przedsiębiorstw.

Wiele miejsca w dyskusjach poświęca się także problemom technologicznym w budownictwie. Jest to temat, który ma ogromne znaczenie technologiczne budowlana. Nie jest więc uzasadnione, aby tym zagadnieniem zajmowało się każde z osobna samodzielnie przedsiębiorstwo, skoro dotyczy ono całego szczecińskiego budownictwa. To samo dotyczy postępu technicznego w szerokim tego słowa znaczeniu, poprawy organizacji technicznej itp.

Dziś przedsiębiorstwa jako samodzielne jednostki będące na własnym rozrachunku a przy tym pod kontrolą państwa, która reprezentują — samorządu — nie mogą pozwalać sobie ani na eksperymenty ani na wydawanie złotek na farsadową działalność. Chodzi więc szczecińskiemu Zrzeszeniu Budowlanych aby racje ekonomiczne przedsiębiorstwa nie były sprzeczne z interesami społecznymi. Chodzi w perspektywie także o to, aby budować naprawdę taniej i lepiej.

ZA WCZESNIE dziś oceniam działalność Zrzeszenia Budowlanych w Szczecinie. Jest to nowa organizacja w naszym życiu gospodarczym i społecznym. I jak nam powiedziano, sami założyciele tego swego klubu muszą się uczyć myśleć i działać w nowych warunkach społecznych. Jedno jest pewne. Powstało forum wymiany poglądów profesjonalistów. Powstało nie z nakazu. Dlatego też można mieć nadzieję, że z czasem działalność ta zaowocuje. (2)

Odpady poprodukcyjne - rezerwuarem surowców

ODPADY poprodukcyjne stanowią znaczny jeszcze, w niedostateczny sposób wykorzystywany, „rezerwu” materiałowy. Wprawdzie w woj. szczecińskim ze względu na charakter przemysłu oferowane są przede wszystkim grube blachy i kształtowniki, to jednak dokładniejsze rozeznanie wskazuje na wiele możliwości surowcowych także w innych asortymentach odpadów. Podstawowym zagadnieniem jest jednak z jednej strony segregacja w miejscu ich powstawania, z drugiej system informacyjny o ich rodzaju i aktualnej ilości.

REALIZUJĄC reformę gospodarczą niektóre z zakładów postanowiły dokonywać zagospodarowywania odpadów poprodukcyjnych we własnym zakresie (dotyczy to m. in. przemysłu odzieżowego, gdzie wyszukiwany jest każdy skrawek materiału), inne zaś usługą odpady sprzedawać, jeszcze inne nie przywiązują do tego tematu zbyt wielkiej wagi. Aktualne braki materiałowe kładą na problem zagospodarowania odpadów poprodukcyjnych i surowców wtórnych zwrócić szczególną uwagę. Akcji oszczędzania patronują władze wojewódzkie. Stąd też mówi się o potrzebie stworzenia odpowiedniej bazy materiałowej dla ludzi opiekujących się w zakładach odpadami poprodukcyjnymi (selekcja) a także uruchomienie ulg podatkowych dla zakładów uruchamiających produkcję z odpadów. Liczy się każdy efekt, każda inicjatywa ze strony przemysłu, drobnej wytwórczości i rzemiosła.

NIEDAWNO podsumowano efekty gieldy surowców odpadowych i wyrobów z odpadów z końca listopada ub. roku zorganizowanej przez Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej i Postępu Techniczno-Organizacyjnego „Intorg” przy współudziale Wydziału Drobnej Wytwórczości Urzędu Wojewódzkiego, Izby Rzemieślniczej, Przedsiębiorstwa Obrótów Maszyn i Surowców „Bomis”, Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Drobnej, Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Inwalidów, Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy oraz Okręgowego Przedsiębiorstwa Surowców Wtórnych. Gielda miała kilka celów: umożliwienie jednostkom gospodarczym posiadającym nie w pełni zagospodarowane surowce odpadowe zaforo-

wanie ich do sprzedaży, umożliwienie jednostkom państwowym, spółdzielczym i ogólnemu społeczeństwu posiadającym wolne moce zakupu odpadów jako surowców do produkcji podstawowej lub ubocznej, nawiazanie w ramach województwa nowych więzi kooperacyjnych, upowszechnienie wyrobów produkowanych z odpadów oraz upowszechnienie rozwiązań technicznych i organizacyjnych z zakresu zagospodarowywania odpadów produkcyjnych.

Ocenia się, że gielda spełniła swoje zadanie jako pierwsza tego typu impreza w Szczecinie i skłania do jej powtórzenia w IV kwartale br. W gieldzie wzięło udział 37 jednostek gospodarczych (państwowych, spółdzielczych i rzemieślniczych). Do sprzedaży zaoferowano odpady metalowe, gumowe, skórzane, drewniane, chemiczne, włókiennicze i mineralne. 10 jednostek prezentowało także wyroby z odpadów. Największym zainteresowaniem cieszyły się odpady z tworzyw sztucznych (polipropylen, polietylen, polistyren), odpady skór i odpady włókiennicze, zaś najmniej — odpady mineralne (żużle, pyły dymnicowe) oraz odpady gumowe. Ok. 50 proc. jednostek biorących udział w gieldzie nawiązało współpracę lub dokonało transakcji.

WŚROD wniosków wynikających z podjętego tematu podkreślić należy przede wszystkim potrzebę organizowania tego rodzaju gield, a także utworzenia stałej, bieżąco aktualizowanej, ekspozycji surowców odpadowych. Organizacja ekspozycji spełniającej te potrzeby zajęło się rzemiosło i umiejscowiona ona będzie w lokalu Spółdzielni Rzemieślniczej „Polus”. Zawierać będzie informacje wizualną i ofertę cenową. Uruchomienie ekspozycji ma nastąpić w I kwartale br. Oczekiwane jest też wydanie katalogu i bilansu odpadów w województwie. Katalog zawierający szeroką informację o właścicielach i rodzajach odpadów poprodukcyjnych umożliwi wszystkim zainteresowanym łatwiejszy dostęp do tych materiałów, a także zakupienie ich na miejscu zamiast poszukiwać po całej Polsce. Katalog taki zweryfikuje „Intorg” — są bowiem opracowane przednio materiały. Dla pełniejszego wyko-

rzystania lokalnych surowców poprodukcyjnych mówi się także o potrzebie przerabiania ich na poszukiwane wyroby w oparciu o zakładowe powierzchnie produkcyjne a nawet o posiadanie w zakładach urządzeni. W tym celu zawierane byłoby spółki spółdzielczo-państwowe, rzemieślniczo-państwowe względnie też podejmowana produkcja w oparciu o inne rozwiązania prawne.

NIEPEŁNE zagospodarowanie odpadów nadających się w postaci naturalnej do produkcji drobnych wyrobów użytkowych wskazuje na konieczność ponownego przeanalizowania możliwości wykorzystania tych surowców. W przypadku niemożności wykorzystania ich we własnych jednostkach (przedsiębiorstwach, spółkach, kooperacji itp.), przedsiębiorstwa powinny zadbać o sprawne przekazywanie ich innym, zwłaszcza rzemieślnikom na cele produkcji rynkowej. Ważna sprawa jest usprawnienie gospodarki odpadami (bilansowanie, segregacja, organizacja sprzedaży).

W trakcie narady podsumowującej wyniki gieldy a prowadzonej przez wicewojewę Szczepana Eitza, rozważano też potrzebę otwarcia sklepu oferującego nabywcom indywidualnym różnorodne odpady poprodukcyjne przydatne w gospodarstwie do-

produkcji materiałów izolacyjnych dla budownictwa.

Odpady skórzane oferowane na gieldzie znalazły nabywców wśród rzemieślników i zakładów spółdzielczych. Celowe jest jednak szersze rozpoznowanie tej oferty wśród rzemieślników zajmujących się kalnictwem oraz naprawą i produkcją obuwia. Pozostałe odpady, drobne seinki z uwagi na niewielką ich ilość w skali województwa winny być kierowane do przemialowni w Tuczynie. Przetwarzane są tam na maszkę stosowaną jako dodatek do nawozów (eksport do RFN, Holandii i Włoch).

ODPADY z tworzyw sztucznych znajdując pełne wykorzystanie na terenie województwa. Aktualny odzysk odpadów nie pokrywa możliwości zaistniałych mocy przerobowych. Dlatego też niezbędne jest zaktywizowanie skupu odpadów pozaustrojowych z tworzyw sztucznych z przedsiębiorstw, jednostek handlowych (skrzynie, transportery itp.) oraz gospodarstw domowych, gdyż duża część tych surowców (opakowania plastikowe, pojemniki na środki czystości) wywożona jest w dalszym ciągu na wysypiska.

ZE WZGLĘDU na brak materiałów ogrodzeniowych należy szerzej rozpropagować możliwości użycia do tego celu metalowych odpadów azurowych, których duże ilości posiadają do sprzedaży niektóre przedsiębiorstwa. Informację o możliwościach takiego wykorzystania tych odpadów opracuje „Intorg” i przekazuje Zrzeszeniu Pomocy w Budownictwie Jednorodzinnym oraz Wojewódzkiemu Zarządowi Pracowniczych Ogrodów Działkowych.

Problemem jest zagospodarowanie odpadów drewnianych (odpady z produkcji fryzów, lat meblowych, deszczulek posadzkowych — drewno bukowe i debowe). Jak dotąd nie ma chętnych nabywców. Podobne trudności są z zagospodarowaniem odpadów mineralnych: pyłu wielkopiękowego, szlamu żelazistego, żużli posodowego a także popiołów dymnicowych. Natomiast żużel, wapno pokarbidowe, kruszywa budowlane znajdują z pewnością nabywców o ile posiadające je przedsiębiorstwa nawiążą ścisłe kontakty z przedsiębiorstwami produkcji pomocniczej materiałów budowlanych a także ze zrzeszeniami budownictwa jednorodzinnego.

AKTYWIZACJA wykorzystania odpadów poprodukcyjnych jest w pełni możliwa, jeżeli posiadające je przedsiębiorstwa dojrzą w tym własny interes finansowy a z drugiej strony dobra informacja zachęci producentów i inwestorów do sięgnięcia po te własne surowce.

Edward WITUSZYŃSKI

Gielda prawdę powie

Wielki sklep taki winien również podjąć sprzedaż narzędzi wyeksploatowanych w przedsiębiorstwach a zdolnych do użytku. Zamiar zorganizowania takiej gieldy, w której sprzedawane będą surowce wtórnych zgłosiło Okręgowe Przedsiębiorstwo Surowców Wtórnych pod warunkiem otrzymania odpowiedniego lokalu.

Nie wszystkie odpady poprodukcyjne „produkowane” przez szczecińskie zakłady sprzedają się dobrze i na miejscu. Np. aktualnie brak nabywców odpadów włókienniczych-syntetycznych — przekazywane są do BOMIS Skarżysko-Kamienna. OPSW Zielona Góra OPSW Mińsk Mazów. OPSW Wrocław dla celów produkcji rzemieślniczej i OPSW Katowice do przerobu na czyszczo. Rysują się także możliwości eksportu tych odpadów.

Bardzo mało zainteresowanie jest także odpadami gumowymi. Zagospodarowanie ich napotyka na trudności w skali całego kraju ze względu na brak takich rozwiązań technologicznych Zakłady Chemiczne Spółdzielni Pracy w Goleniowie podjęły próby rozdrabniania i wprowadzania granulatu do wyrobów finalnych. Według opinii goleniowskich zakładów granulaty gumowe mogą być wykorzystywane do budowy wewnętrznych boisk i stadionów, a także do

O „Kontrastach” bez tajemnic

Wojna podjazdowa

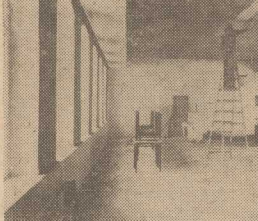
STUDENCKIE Centrum Kultury „Kontrasty” jest najstarszym i jedynym międzyuczelnianym klubem szczeplińskim młodzieży akademickiej. Swoją działalnością i osiągnięciami wpisał się na trwałe w almanach akademickich wydarzeń kulturalnych.

Od pewnego czasu w „Kontrastach” nie się nie dzieje. 12 czerwca ub. roku klub został zamknięty. Po inwentaryzacji zmniejszenia kierownictwa o pomieszczenia klubowe zajęły ekipy budowlano-remontowe. I nie w tym nie byłoby dziwnego, gdyby...

Nowym kierownikiem „Kontrastów” został Andrzej Jabłoński, były kierownik klubu WSP „Art”.

Jak sam twierdzi, objął klub 15

lipca. Wkrótce potem zapadła decyzja o podjęciu remontu. Na ten cel Urząd Miejski („Kontrasty” administracyjnie podlega Wydziałowi Kultury i Sztuki UM) wyasygnował 2 miliony złotych, a Rada Okręgowa ówczesnego ZSPS (która odpowiada za merytoryczną działalność placówki) przekazała 400 tys. złotych. Doszły do tego jeszcze 200 tys. zł od Ogólnopolskiej Rady Klubów na zakup aparatury i 100 tys. zł z wypracowanych środków przez filię „Kontrastów” w Swinoujściu podczas letniej przerwy międzysesemestralnej. Jak z tego widać na brak funduszy „Kontrasty” narzekać nie mogły. Powołano zatem komisję, która ustaliła zakres robót remontowych. W skład owej komisji weszli przedstawiciele Komisji Kultury i Sztuki UM oraz nowy szef i wiceś administrator klubu. Taki był początek historii oddania do użytku wyremontowanej placówki ustalono na koniec ubiegłego roku.

Prace dekarskie, murarskie, elektryczne, hydrauliki, ślusarskie i malarskie – to prawie remont kapitalny – mówi kierownik „Kontrastów” Andrzej Jabłoński. – A powszechnie wiadomo,

TYMCZASEM malarze „ogłazić” z dobrem odpowiednich kolorów, zgodnych z projektem plastycznym: sufit – ciemna ultramaryna, ciut jaśniejsze boczne ściany z jednej strony, z drugiej – purpurowa, dół pozostałe – czarne, całość zaś uzupełnić jakratu zieloną firany. Jedynym słowem „projekt kolorystyczny wnętrza spełniać” wymogi klubu „studenckiego”.

Foto: Z. Jodkowski

nieporozumień jeszcze przed ich otwarciem. Jak twierdzi przedstawiciel Rady Okręgowej ZSPS, który konsultował projekt plastyczny sali, wszystko, co dzieje się obecnie w klubie przebiega bez najmniejszej kontroli organizacji studenckiej. Zastępca kierownika do spraw administracyjnych Piotr Rotowski wyznaczony z ramienia zrzeszenia umywa ręce.

– NASZE zdanie w różnych kweśiach istotnych dla przyszłości klubu nie brane jest w ogóle pod uwagę. Była to prawda powołana komisja, niestety, mimo naszych rozlicznych zastrzeżeń kierownik niejednokrotnie decyduje jednoosobowo. W tej sytuacji zmuszeni byliśmy zrezygnować z naszego patronatu, gdyż był on czystą fikcją...

Z rozmowy z kierownikiem „Kontrastów” Andrzejem Jabłońskim wynika jednoznacznie: jest on redowalnym klubem w jego sprawie wykazuje się przedsięwzięciem, choćby trochę zbyt dużym.

– KTO wykonał projekt plastyczny wnętrza?

– Andrzej Buko. Jest to student Politechniki.

– Czy przy tak poważnym zakresie robót należało powierzać projekt amatorowi?

– Chodziło nam o to, żeby projektant wywołał się ze środowiska akademickiego i znał jego specyfikę. Kolega Andrzej Buko spełniał te warunki.

Osobie mam wątpliwości w sprawie tej decyzji. Są przecież chyba w naszym mieście plastycy profesjonaliści, którzy również wywodzą się ze środowiska akademickiego. Poza tym nawet gdyby był to bardzo utalentowany amator, istnieją w tym względzie jakieś określone przepisy, czy zalecenia... Zastrzeżenia do realizowanej obecnie wizji amatora plastyka miała także komisja powołana specjalnie na czas remontu klubu. Na pytanie, czy projekt skonsultowany został z komisją, kierownik „Kontrastów” odpowiedział:

– Na początku ta komisja się zbierała, ale do czasu. Teraz nikt się tym nie interesuje. A ja służę dokumentacją, wszystkim papierami, wszystko można sprawdzić, zobaczyć. Nie podejmuję decyzji sam. Konsultuję je po prostu z elektrykami, akustykami, z poszczególnymi fachowcami.

I słusznie, ale chyba nie tylko o to chodzi. Rada Okręgowa ZSPS, Komisja Kultury zrzeszenia jest obecnie pozbawiona najmniejszego wpływu na przebieg prac remontowych. W istocie kształt w końcu własnej placówki, Kierownik klubu twierdzi, że „trudno rozmawiać” na ten temat, bowiem „Rada Okręgowa” myśli innymi kategoriami; zabiera np. pomieszczenia, które powinny należeć do klubu, przeznaczając je na biura i rozbudowę administracji, chciała ponoć nawet zabrać na ten cel sale telewizyjne...

NIE MAMY już nawet swego telefonu! To jest istna wojna podjazdowa! – mówi Andrzej Jabłoński. – A klub musi przeżyć funkcjonować, trzeba gdzieś podziąć drogi sprzęt, zapewnić pomieszczenia, obsłudze, to chyba oczywiste...

COZ, ciężkie czasy nastały dla „Kontrastów”. Wygląd klubowych sal nie napawa optymizmem. Do zrobienia pozostały jeszcze prace najbardziej oszczędnościowe: malowanie, wymiana parkietu, remont barku na tzw. niskim partapie i sali telewizyjnej oraz adaptacja części piwnic na sale tzw. galerijne, renowacja mebli wystawowych. W odpowiedni sprzęt i aparaturę notabene dotychczas nie zakupiono... A swoją drogą na temat aparatury klubowej i telewizyjnej można napisać inny, spory artykuł. Dość powiedzieć, że z niedogodniejszego sprzętu nie zostało prawie nic. Na razie więc dysponujemy „Kontrastów” pozostałe ubiór się w ciemność, wyrwać do końca i pogodzić się z tym, że techniczny wygląd jeśli nowa kolorystyka i scenografia nie zachowają. Może także grupy twórcze krystalizować z godnością i nowymi placówkami oraz działacze klubu doczekają, że jego mecenas i skłócenie kierownictwa spotkają się przy okładzie, wódeczki, uszodnie przy cypła”. W przeciwnym razie wieloletnia przyszłość „Kontrastów” nie wróżę...

Piotr CWINSKI

RAYMOND CHANDLER

SIOSTRZYCZKA

Tłumaczył Piotr Kamiński

12

Namówienie jej do połączenia mnie z doktorem sprawiło mi nieco trudności. Wreszcie mi się to udało. Głos doktora wyrażał ogromne zniecierpliwienie. Jest bardzo zajęty, przerwałem mu badanie. W życiu nie spotkałem lekarza, z którym byłoby inaczej. Czy zna Lestera B. Clausena? Nigdy o nim nie słyszał. A dlaczego go o to pytam?

– Pan Clausen próbował do pana dzwonić dziś rano – powiedziałem. – Był zbyt pijany, by normalnie rozmawiać. – Ale ja nie znam pana Clausena – odpowiedział chłodny głos doktora. Tym razem jednak nie spieszył się już aż tak bardzo.

– No, to w takim razie wszystko w porządku – rzekłem. – Po prostu chciałem sprawdzić. Ktoś uderzył mu w kark kołec do łodu.

Nastąpiła chwila ciszy. Głos doktora Lagardie tym razem niemal ociekał uprzejmością.

– Czy zostało to zameldowane policji?

– Oczywiście – odrzekłem. – Ale pan nie musi się tym przejmować. Naturalnie chyba, że był to pański kołec do łodu. Przeknął to.

– A kto mówi? – spytał słodko.

– Nazwisko Hicks – odpowiedziałem. – George W. Hicks. Właśnie się stamtąd wyprawdzam. Nie chciałbym zostać zamieszany w coś takiego. Po prostu pomyślałem sobie, że skoro Clausen próbował do pana dzwonić, to znaczy zanim został zabity, pan rozumie, to może to pana zainteresuje.

– Przykro mi, panie Hicks – rzekł głos doktora Lagardie. – Ale ja po prostu nie znam pana Clausena. Nigdy nawet nie słyszałem o panu Clausenie ani się z nim nie kontaktowałem. A mam świetną pamięć do nazwisk.

– No, to doskonale – powiedziałem. – W takim razie teraz też go pan nie pozna. Ale ktoś pewnie będzie chciał wiedzieć, dlaczego próbował do pana dzwonić. Chyba, że ja zapomnę przekazać dalej tę informację.

Nastąpiła martwa cisza. Doktor Lagardie powiedział: – Nie wiem, co mam właściwie odpowiedzieć na coś takiego.

– Ja też nie – odpowiedziałem. – Ale może jeszcze zadzwonić. Proszę mnie dobrać zrozumieć, doktorze. To nie jest szantaż. Po prostu jestem zwykłym sobie człowiekiem, zamieszany w coś bardzo brzydkiego. Potrzebuję przyjaciela. Myślałem sobie, że lekarz... zupełnie jak ksiądz...

– Jestem całkowicie do pana dyspozycji – rzekł doktor Lagardie. – Proszę się nie kłopotować, zawsze może pan zaistnieć porady.

Dziękuję, doktorze – odpowiedziałem żarliwie. – Ogromnie serdecznie panu dziękuję.

Odsłonek słuchawkę i wałnąłem sobie szluga Old Foster, żeby wytrzymać nerwowo przesłuchanie. Kiedy go tak powoli wchłaniałem, usłyszałem jej kroki stukające wzdłuż korytarza. Wstałem i otworzyłem drzwi.

– Proszę tedy, może pani wejść poza kolejką – powiedziałem.

Siedła skromnie i czekała.

Odkryłem tylko jedno – rzekłem – że mianowicie w tej dziurze na Idaho Street handluje trawką. To znaczy papirosami z marihuany.

– O, obrzydliwość – odpowiedziała.

– Musimy się niestety pogodzić z tymi, i z tymi stronami tej rzeczywistości – powiedziałem. – Orrin popalał się pewnie i zagroził, że zawołam małą dziewczynkę – że mogli mu coś za to zrobić?

– No, najpierw pewnie zdrowo go nastraszyli.

– O, Orrin nie nastraszył, panie Marlowe – powiedziała zdecydowanie. – Kiedy ktoś zaczyna mu grozić, robi się okorny.

– Tak, tak – odrzekłem. – Tylko, że my nie mówimy chyba o tym samym. Każdego można nastraszyć przy zastawianiu właściwych środków.

Zacisnęła usta z uporem.

– Nie, panie Marlowe. Orrin nie mógł nastraszyć.

– Dobra – odrzekłem. – A więc nie nastraszył go. Po wiedzmy po prostu, że odrabiał mu nogę, a potem walił go nią po głowie. Co by wtedy zrobił? Napisał skargę do Biura Ochrony Konsumenta?

(Ciąg dalszy nastąpi)

Dla nas za drogo ♦ Organizatorom w sam raz

UBIEGŁOROCZNY sezon turystyczny według opinii Głównego Komitetu Turystyki wypadł na zwyczajnie dobrze. Dopisała pogoda, a dochody gestorów wypoczynku, właścicieli baz turystycznych, mimo kilkuprocentowego spadku wyjazdów na różnorodne formy wypoczynku, wykazały wzrost obrotów. I wszystko byłoby dobrze, gdyby nie Osrodek Badania Opinii Publicznej i Studium Programowych. Przeprowadził on ankietę na temat wypoczynku letniego w 1982 r. Wynika z niej, że na urlop ostatniego lata wyjechało 29 proc. badanych osób. Podobne sondaż szacowały wypocynek w 1981 r. na 34 proc. W bieżącym roku zaledwie 21 proc. ankietowanych wybiera się latem na urlop. Jeśli uznamy te badania za reprezentatywne, to coś chyba w wielkiej maszynie turystycznej nie gra. Jeżeli w tym roku znowu nastąpi spadek liczby wypoczywających, to po co te reklamy „faniego” spędzania urlopu? Tymczasem ceny wczasów w turystycznych wypoczynkowych organizacjach przez biura turystyczne i przedsiębiorstwa zajmujące się poczynieniem są na poziomie. W nowym roku do wygóranych cen skierowań doszły jeszcze ponad 2-krotnie wyższe ceny biletów PKP i PKS. Mieszkańcy województwa szczeplińskiego wiedzą, że na turystyce i organizowaniu wypoczynku zarobić można niezły kocioł. Nie chcą więc przyjechać nad morze w okresie letnim? Górniki, hutnicy, a także mieszkańcy wielkiej Warszawy spędzą tu niedługo urlop. Ceny skierowań na sezon zimowy w góry nie spadły w porównaniu z latem ani o złotówkę. Wiadomo, że wiele osób wyjeżdża na narty, w świetnie połączonymi Organizatorzy nie pokusił się o

większe zróżnicowanie opłat. Przeciwnie doszło nawet do wręgnięcia ich ujednolicienia. W różnych biurach i przedsiębiorstwach turystycznych ceny skierowań na dwutygodniowy pobyt w górach wynosiły średnio 8 tys. zł. Jeżeli dodać do tego wspomnianą podwyżkę cen biletów kolejowych i autobusowych to wyjazd czteroosobowej rodziny do Zakopanego kształtował się w granicach 50 tys. zł. Kto może pozwolić sobie na taki wyjazd? Jednak mieszkańcy biur turystycznych zostali wyprzedzeni co do jednego.

To fakt, że na wypocynek chce wyjechać wiele osób. Ale czy znajdują się wśród nich refleksyjni i tak wysokie opłaty? Kto chce nam powiedzieć, że tak wielu jest chętnych na spędzenie urlopu w hotelu „Kasprowy”, gdzie 7-dniowy wypocynek kosztuje 12 tysięcy złotych?

To fakt, że na wypocynek chce wyjechać wiele osób. Ale czy znajdują się wśród nich refleksyjni i tak wysokie opłaty? Kto chce nam powiedzieć, że tak wielu jest chętnych na spędzenie urlopu w hotelu „Kasprowy”, gdzie 7-dniowy wypocynek kosztuje 12 tysięcy złotych?

Czy przestaną w tej sprawie funkcjonować przekonania, że przedsiębiorstwa biura turystyczne winny się nastawić na urlopowiczów, którzy zszasta plakiem pieniędzy?

Organizatorzy wypoczynku bronili się przed tymi osądzeniami, twierdząc, że jak na dzisiejsze czasy

nie jest to drogo. W górach jest komplet wypoczywających, w Zakopanem, Zakopanem, Zakopanem przez turystów. Hotele i pensjonaty mają zarezerwowane miejsca aż do świąt wielkanocnych. Szklarska Poręba i Karpacz po ostatnich opadach okupują zwoleńcy sniegu jak za dawnych lat. Czynne zima osrodki wczasowe nie mają wolnych miejsc. Liczne kwatery prywatnych w górach zmniejszają się o 30-40 proc. bowiem kwaterodawcy nie odnowili umów z przedsiębiorstwami turystycznymi narzekając na podatki lub brak środków czystości. Ponoć nie opłaca się. Skądinąd wiadomo, że po kolizji z łódką „na lebkę” można dostać w każdej miejscowości, o czymś się za cenę dużo wyższą, niż w umowie z przedsiębiorstwem.

Jedynym słowem problem wypoczynku zima nie napawa optymizmem przed sezonem letnim. Tym bardziej, że biura podróży z uporem twierdzą, że tak spójrzmy na to. Trudno też zrozumieć argumenty zakładów pracy, których domy wczasowe zamknięte są zimą na cztery spusty. Na przykład: – dlaczego? odpowiedź test następująca – oszczędzamy!

Przebieg turystyka to pędzące to grube oczywistość. Nie są one dobrze zorganizowane. Jeżeli baza wypoczynkowa stoi przez 8 miesięcy bezczynnie, to nie oszczędza się strata. Kto tego nie rozumie – nie będzie miał zysku. Chyba... chyba że zorganizują ta nie wczas jak np. OST „Gromada” i BTZ „PTK” czy... to jest tylko za przystępne (7-10 tys. zł) a 13-dniowy 7-8 tys. zł) a także obniżają się w atrakcyjnych miejscowościach górskich.

Pa.

Cena wypoczynku

Z czasem o 14 sekund gorszym od złotego medalisty

Andrzej Makowski czwartym kolarzem przełajowym świata

W BIRMINGHAM na mistrzostwach świata w kolarstwie przełajowym, w sobotę rozegrano wyścig amatorów. Na trasie długości 19,6 km najszybszy okazał się reprezentant CSRS — Radomir Simunek, który uzyskał czas 47 min. i 11 sek. W takim samym czasie linie mety jako drugi minął Belg Werner van der Fraenena, a tuż za nim z niewielką stratą 2 sekund uplasował się drugi kolarz z CSRS — Petr Klouček. Również z niewielką stratą do zwycięzcy — tylko 14 sek. — na czwartej pozycji przyjechał pierwszy z reprezentantów Polski mistrz kraju Andrzej Makowski (Chemik Police), wicemistrz świata z 1980 roku. Drugi nasz kolarz, zaliczany przed startem do grona faworytów, wicemistrz świata sprzed 2 lat i brązowy medalista z 1980 r. — Grzegorz Jaroszewski zajął 16 miejsce, a trzeci zawodnik Edward Piech był 19.

Wyścig od samego początku toczył się pod dyktando kolarzy CSRS, którzy na każdym z sześciu okrążeń liczących po 3,125 km, znajdowali się w ścisłej czołówce.

TUŻ po starcie jeden z brał Klouček — Francuski — uzyskał kilkadziesiąt metrów przewagi nad dużą grupą zawodników, która prowadziła także jego koleżkę z drużyny — Simunek, Fisera i Petr Klouček. Polacy zaczęli ten wyścig w słabym tempie, najpierw najlepiej radził sobie Edward Piech utrzymując na pierwszym okrążeniu mieścił w połowie drugiego dziesiątki. Jednak nie on ani Grze-

Zimowy maraton

Zwycięstwo Skarżyńskiego

W WIAZOWNIE koło Otwocka na stajni centralna inauguracyjnego sezonu w biegach długodystansowych. Na starcie III zimowego maratonu Swider Wisła stanęło ponad 300 zawodników i zawodniczek z 49 województw. Bliższe 60 biegaczy uzyskało czas poniżej 1 godziny i 15 minut, co świadczy o bardzo dobrym przygotowaniu.

Spora emocji dostarczyły ostatnie metry biegu na 26 km, na których 47-letni Jerzy Skarżyński (Budowlani Szczecin) wyprzedził nieznacznie o trzy lata starszego od siebie Andrzeja Kaniaka (Gwardia Warszawy).

Na katowickim ringu

Polska — NRD 14:10

W HALI katowickiego „Spodka” rozegrany został w niedzielę międzypaństwowy mecz bokserów Polska — NRD. Było to 22 oficjalne spotkanie pięściarzy obu krajów. Wygrali Polacy 14:10.

Bez 7 czołowych graczy

Pogoń pokonała Stilon 4:0

KOLEJNYM sparingpartnerem piłkarzy szczecińskiej Pogoni był w sobotę II-ligowy Stilon Gorzów, z którym portowcy zmierzili się na boisku treningowym przy ul. Witkiewicza. Mecz zakończył się zwycięstwem Pogoni 4:0 (0:0). Bramki dla naszej drużyny zdobyli: Krupa — 2, Kozłowski i Lesniak.

POGON grała w składzie: Długosz, Stanczak, Kozłowski, Jedrzejewski, Urbanowicz, Ostrowski, Wloch, Kuras, Krupa, Zambrzycki, Lesniak.

Mimo braku 7 piłkarzy z podsta-

TU TOTO!

DUŻY LOTEK

I LOSOWANIE:

1-3-6-8-9-24

dod. 14

II LOSOWANIE:

1-11-26-27-28-38

gorz Jaroszewski, ale Andrzej Makowski pierwszy zdecydował się na pogoń za czołową trójką. Na czwartym okrążeniu pogoń ta zakończyła się sukcesem i Polak znalazł się wśród 4 kolarzy CSRS, Belg

Franaena, Francuza Daniela, którzy prowadzili wyścig.

Ostatnie okrążenie to wzajemne „rozprowadzanie się” kolarzy CSRS, którzy chyba chcieli ułatwić zwycięzcy po raz trzeci z rzędu złotego medalu swemu liderowi — Miloslovi Fiszerze. Jednak ten, rozpoczynając finiszowe okrążenie miał upadek. W tym momencie na czele kilkusobowej grupy znajdował się Andrzej Makowski, ale wobec zdecydowanego ataku dwóch kolarzy CSRS — Simunka i Petra Kloučka oraz Belg Franaena był bezradny i spadł na 4 miejsce, które łatwo utrzymał do mety. Walka o medale rozstrzygnięta się na ostatnim, kilkunastuokrętowym odcinku asfaltu, na który pierwszy wjechał reprezentant Belgii. Jednak wice-mistrz świata z ub. roku Simunek w sprinterskim tempie minął rywala i na linii mety wyprzedził go o długość koła.

Wyniki i tabele

I liga koszykarzy

Pogoń — Legia 77:98 i 104:107

Wisła — Polonia 111:95 i 109:103

KONCOWA TABELA

7. Wisła	47	2917-2782
8. Legia	45	2698-2713
9. Polonia	39	2496-2662
10. POGON	33	2616-3109

II liga koszykarzy

AZS AWF W-wa — Spójnia G. 77:89 i 78:97, Zastal — Polonia L. 97:81 i 90:84, Wybrzeże — ŁKS 128:54 i 128:62, Stal Ostr. — Gwardia 80:93 i 88:101, Spójnia S. — AZS K. 102:89 i 73:93.

TABELA

1. Wybrzeże	53	2795-2999
2. ŁKS	47	2321-2228
3. Spójnia G.	44	2298-2261
4. AZS W-wa	42	2211-2238
5. AZS K.	42	2207-2237
6. SPOJNIA S.	42	2351-2433
7. Gwardia S.	38	2152-2432
8. Zastal	38	2253-2213
9. Polonia L.	37	2216-2434
10. Stal O.	34	2134-2398

II liga koszykarek

AZS Katowice — Start Gdańsk 62:33 i 90:34, Olimpia Poznań — ŁKS II 97:72 i 85:74, Widzew Łódź — AZS Z. Góra 81:65 i 89:72, AZS Gdańsk — AZS Koszalin 117:44 i 117:82, Czarni Szczecin — Włókniarz Białystok 64:33 i 65:87.

TABELA

1. Włókniarz	55	2392-1437
2. AZS Kat.	54	2183-1553
3. Widzew	48	2059-1909
4. Czarni	44	2096-1844

I liga piłki ręcznej kobiet

AZS AWF Wr. — AZS AWF Gd. 29:21 i 32:23, Ruch — AZS AWF Kat. 30:11 i 24:17, Pogoń — Sosnica 27:13 i 32:17, Start AKS Chorzów 21:20 i 17:17, Cracovia — SKA 29:29 i 30:17.

TABELA

1. POGON	32:8	523-419
2. AZS AWF Kat.	30:10	484-419
3. AZS AWF Wr.	28:12	530-489
4. Cracovia	27:12	487-421
5. Ruch	24:16	531-486
6. AKS Chorzów	18:22	432-432
7. AZS AWF Gdańsk	15:25	468-530
8. Sosnica Gliwice	10:30	417-492
9. Start	9:31	428-511
10. SKA	7:33	447-529

II liga siatkówki mężczyzn

Stal Stocznia — Pogoń Lębork 3:0, 3:0, Narew Ostrołęka — Czarni Radom 3:0, P.T. Stoczniowiec Gdańsk — Lechia Tomaszów 3:1, Stal Grudziądz — Gwardia Szczecin 3:0, 3:1, AZS W-wa — Wifama 3:2, 3:1.

TABELA

1. STAL STOCZNIA	28	85-113
2. Czarni	27	84-116
3. Stoczniowiec	18	58-90
4. Lechia	14	61-82
5. Wifama	13	57-81
6. Stal	13	47-88
7. AZS W-wa	12	49-72
8. Gwardia	10	48-72
9. Pogoń	10	41-74
10. Narew	5	42-82

II liga siatkówki kobiet

AZS Poznań — Budowlani Toruń 0:3 i 3:2, AZS W-wa — Spójnia W-wa 3:1 i 3:1, Warmia Olsztyn — Polkowice W-wa 1:3 i 3:0, Stal Szczecin — Gedania Gdańsk 2:3 i 3:2.

TABELA

1. Gedania	23	71-30
2. Polkowice	16	59-38
3. Budowlani	16	50-92
4. AZS W-wa	15	52-44
5. AZS P.	13	48-36
6. Warmia	12	48-57
7. Spójnia	11	44-36
8. Ognisto	7	48-88
9. AZS B. P.	5	22-70

II liga piłki ręcznej mężczyzn

Jurand Ciechanów — Warszawianka 20:23 i 24:22, Olimpia Elbląg — Włókniarz Pabianice 24:21 i 26:26, AZS Białystok — AZS Gorzów 23:34 i 28:38, Ostrovia — Wisła Płock 27:27 i 31:27, Pogoń — CHKS Komunalni 31:37 i 33:37, Olimpia — AZS B. 28:27 i 25:29 (mecz zalety).

TABELA

1. AZS G.	36:8	635-546
2. Komunalni	36:8	663-551
3. Ostrovia	32:11	608-512
4. Wisła	29:15	592-515
5. Pogoń	19:25	540-555
6. Jurand	14:39	545-507
7. Olimpia	13:37	567-626
8. Warszawianka	13:31	477-541
9. AZS B.	11:32	528-618
10. Włókniarz	14:38	543-634

ROZGRYWKI LIGOWE

MOCNE UDERZENIE PIŁKAREK POGONI

BARDZO udanie zainaugurowały w Szczecinie rewanżową rundę spotkań o mistrzostwo II ligi piłkarki Pogoni. Liderki tabeli dwukrotnie przekonywająco pokonały „sio-demkę” Sosnicy Gliwice: w sobotę 27:18 (10:11) i w niedzielę 32:19 (12:11).

JUŻ pierwsza kolejka II rundy wykazała, że walka o mistrzostwo kraju nie będzie się niezmiernie emocjonująca, gdyż poziom zespołów jest bardzo wyrównany i nie ma zdecydowanych faworytów. Przekonała się o tym Cracovia, która na własnym parkiecie straciła 1 pkt. w meczu z outsiderem tabeli SKRą Warszawa oraz AKS Niedzwiedź zdobywcą Pucharu Polski, który zdobył za ledwie 1 pkt. w pojedynku z nisko notowanym Startem.

Nie zawiodły natomiast podopieczne trenera Z. Łakomego, choć mecz miał być nie tylko walką o punkty, ale i o miejsce w tabeli. Oba spotkania miały dość podobny przebieg. W sobotnim meczu gośpińskie dziewczyny nie mogły przejąć inicjatywy i narzucić przeciwnikom swego stylu gry. Dopiero po przerwie, kiedy szczecińskie dziewczyny przyspieszyły grę i zaczęły się gubić, a Pogoń wykorzystała coraz wyraźniejszą przewagę, która rosła z minuty na minutę. W naszej drużynie bardzo dobrze zagrały obie skrzydłowe: Tołbaj i Żurowska oraz strzelająca jak z armaty Mierzewska. Na wyróżnienie zasłużyły także obie bramkarki, które obroniły liczne rzuty karne.

W rewanżu, podobnie jak w sobotę, liderki tabeli długo nie potrafiły uzyskać wyraźniejszej przewagi nad „sio-demką” Sosnicą. Mecz przebiegał w równowadze i ambicji. Siła starczyła jej jednak tylko na jedną połowę. Po zmianie stron zespołem panującym na boisku były szczecińskie. Ich szybkie i pomyślne akcje rozbiły obronę przeciwniczek. W dobrze grających zespołach Pogoni podobno była się szczególnie Rudnicka. Jej powrót do drużyny, po przeszło rocznej przerwie spowodowanej poważną kontuzją był ze wszelkich miar udany. Już w swym pierwszym występie pokazała, że będzie stanowiła silny punkt zespołu.

POGON: Tołbaj 2 i 4, Łukasiewicz 5 i 3, Mierzewska 7 i 1, Żurowska 10 i 4, Górka 0 i 3, Pietrzak 2 i 1, Ałfietowicz 0 i 3, Rudnicka 0 i 2, Wójcik 1 i 1, Krasińska 0 i 0.

SOSNICA: Swoboda 3 i 2, Langer 0 i 2, Jurczyk 2 i 4, Podolska 6 i 7, Gawol 4 i 3, Gregorczyk 0 i 1, Gubala 2 i 0, Gawronska 1 i 0, Mielczarek 0 i 0.

2 PORĄKI MĘSKIEJ „T”

II liga piłki ręcznej mężczyzn. POGON — CHKS KOMUNALNI ŁÓDŹ 31:37 (15:19) i 33:37 (15:21). W sobotę i niedzielę młody zespół trenera A. Truszkowskiego nie wykorzystał handicapu własnego parkietu dwukrotnie ulegając jednej z czołowych drużyn tabeli — pierwszemu zespołowi przewagi Akademicki. Szczecińskie dziewczyny nie były bliscy zdobycia punktów. Kilka kontrowersyjnych decyzji sędziów wprowadziło jednak zdenerwowanie w szeregi Pogoni, co skrupulatnie wykorzystali goście.

Ostatnie mecze „Wilków”

I liga koszykówek mężczyzn. POGON — LEGIA 77:93 (45:46) i 104:107 (50:43). W swych ostatnich występach w gronie najlepszych drużyn w karierze Pogoni zanotowali porażki. Szczecińskie dziewczyny nie mogły przejąć inicjatywy i narzucić przeciwnikom swego stylu gry. Dopiero po przerwie, kiedy szczecińskie dziewczyny przyspieszyły grę i zaczęły się gubić, a Pogoń wykorzystała coraz wyraźniejszą przewagę, która rosła z minuty na minutę. W naszej drużynie bardzo dobrze zagrały obie skrzydłowe: Tołbaj i Żurowska oraz strzelająca jak z armaty Mierzewska. Na wyróżnienie zasłużyły także obie bramkarki, które obroniły liczne rzuty karne.

W sobotnim-niedzielnym meczu punkty zdobyli: POGON: Kaleja 1 i 3, Caboń 13 i 9, Lamczyk 20 i 14, Dziegielewski 10 i 9, Szewczuk 16 i 5, Krawczyk 5 i 2, Majcherek 4 i 1, Buczkowski 0 i 14, Kuligowski 5 i 11, Krasoń 0 i 2.

LEGIA: Rozwadowski 3 i 3, Suda 4 i 1, Michalski 16 i 10, Kwasiński 31 i 25, Podgórski 1 i 22, Sobiechowski 0 i 21, Prokop — 14, Bielecki 15 i 2, Chabalski 4 i 0, Ogrodowski 4 i 19.

Czarne pokonały liderki

II liga koszykówek kobiet. CZARNI — WŁÓKNIARZ PABIANICE 64:53 (30:27) i 65:67 (23:30, 61:61). Polowiczyn sukces nad liderkami tabeli I ligi zdobyła 22 sukcesy. W sobotę i niedzielę zwycięstwo Czarne zaważdzającą przede wszystkim bardzo dobrze zorganizowanej grze w obronie. Na skuteczną strzelę gospodyni nie mogły znaleźć skutecznego lekarstwa włókniarki. Czarne były także bliscie zwycięstwa w niedzielę. Mimo 13-punktowej przewagi rywalów w II połowie spotkania, zdobyły odrobnie straty doprowadzając do dogrywki, w której minimalnie lepsze okazały się koszykarki z Białegostoku. W meczach z Włókniarzem szczecińskie dziewczyny bez konsekwencji walczyły i Januszewskiej. Najciekawsze w drużynie Czarnych rzuciła Seroka 28 i 18 oraz Rohatynska 10 i 13.

II liga koszykówek mężczyzn. SPOJNIA STAROGARD — AZS KOSZALIN 10:30 (5:14) i 12:33 (47:43). Koszykarzom Spójni starczyło siły tylko na pierwszy mecz. W rewanżu, w II połowie meczowej oddali inicjatywę przeciwnikom i zeszli z parkietu pokonani. Najlepszym snajperem w drużynie Spójni okazał się Fajerski zdobywając 39 i 14 pkt.

Stal w ofensywie

Spóźniony finisz Ogniwa

II liga siatkówki mężczyzn. STAL STOCZNIA — POGON LĘBORK 3:0 (3:0, 10:0) i 3:0 (8:3, 30:30). Były to mecze do jednej bramki. Goście to zdecydowanie najsłabsza drużyna w II lidze, tak więc stoczniowcy nie mieli żadnych kłopotów z ich pokonaniem. Dzięki zwycięstwom nad Pogonią szczecińskie dziewczyny zrobili kolejny krok w drodze do siatkarskiej ekstraklasy.

II liga siatkówki kobiet. OGNIWO — GEDANIA 2:3 (5:14, —14, —9) i 3:2 (—7, 14, 1, —9, 6). Szczecińskie dziewczyny sprawnie spora nie spodziewanie pokonując w niedzielę lidera tabeli i chyba przyszłego lidera zespołu Gedania. Gdyby w sobotę Ogniwo nie zagrały bardziej konsekwentnie to gdańszczanki wyjechałyby ze Szczecina bez punktów. Szkoda, że podopieczne trenera W. Kuczewskiego tak późno rozpoczęły finisz. W przeciwnym razie na pewno nie musiałyby opuszczać II ligi.

Przegrana bokserów Stali

II liga bokserów. SOKÓŁ PILA — STAL STOCZNIA 13:7. W zaległym meczu o mistrzostwo II ligi naszemu liderowi Stal Stocznia musiał uступить przeciwnikowi. Jak z tego wynika w lidze bokserów nie ma stu procentowych faworytów... A oto wyniki walk (na pierwszym miejscu gospodarze): Ceglewski — Gajdański 0:5, Gajdański — Gajdański 2:1, Brand — Król (II runda przewaga Króla), Wysocki — Goliński 2:1, Sypniewicz — Keister remis, Wilt — Kruszyński 2:1, Rosolek — Osetek (II runda przez RSC wygrał Rosolek), Spitalski — Januszewski 0:3, Czuchajewski — Pobocki 3:0, Żelkhe — Zdan (II runda RSC — wygrał Żelkhe).

(14)

W opinii motorniczych

Pasażerów grzechy główne

W MASOWEJ komunikacji miejskiej w Szczecinie pracuje 430 motorniczych oraz 600 kierowców autobusów. Obliczenia WPKM wykazują, że średnio dziennie przewozi się 750 tys. pasażerów! Nowoczesne, szybkie, ale i delikatne wozy tramwajowe oraz autobusowe psują się dość często przy tak dużym obciążeniu.

PASAŻEROWIE narzekają na tłok, częstotliwość kursowania na poszczególnych liniach, awarie. Motorniczo i kierowcy autobusów mają jednak również słuszną i uzasadnioną pretensję do osób korzystających z miejskiej komunikacji. Z reguły prezentujemy na łamach gazety głosy Czytelników, dziś — posłuchajmy drugiej strony...

Jerzy Meyna z żelazni Pogodno od kilku lat obsługuje nowoczesne, przegubowe tramwaje. Zna doskonale problemy swojego zawodu, a także kłopoty swoich kolegów motorniczych. Na co dzień obserwuje przypadki bezmyślności, dewastacji, agresji i łamania przepisów.

Oddali 40 litrów krwi

Honorowi krwiodawcy w milicyjnych mundurach

PISZEMY o tym nie po raz pierwszy, gdyż wśród młodych mężczyzn odbywających służbę wojskową w szeregach szczecińskiego ZOMO jest wielu honorowych krwiodawców przekazujących systematycznie ten bezcenny lek do szczecińskiego „Banku krwi”. 10 lutego kolejna, 7-osobowa grupa funkcjonariuszy ZOMO oddała ponad 40 litrów a cztery dni później następnych 20 milicjantów z ZOMO — ponad 9 litrów krwi. Warto dodać, iż zomowcy stanowią jedną z najliczniejszych (obok np. policjantów) grup honorowych dawców krwi.

(ap)

Trzeba tuszu

WSIADAJĄC do tramwaju czy autobusu pasażer zobowiązany jest zapłacić kasownikowi odpowiedni bilet. Często jednak zdarza się bezkarnie nie płać. Nawet nie dlatego, że kasownik jest niesprawny, lecz po prostu brakuje mu pieniędzy, czy fartu. Był i cztery obdoby na bilecie ledwo widac.

Wprawdzie zazwyczaj przynajmniej jeden kasownik w pojeździe działa właściwie, jednak podczas szczytu przewozowego trudno w toku dostać się do drugiego „Kia ba” np. w drugim końcu wagonu. Czy zatem mamy być gapowiczami mimo woli i narzucać się na przykład kasownikowi, czy nie lepiej być „czarnym” — może jednak WPKM zabła, aby wyszły kasowniki działający jak należy.

(su)

Czemu drożej?

DO TRADYCYJNYCH już prezentów należy wianuszek kwiatowy, choćby skromna. Przynosimy ją solenizantom na imieniny czy urodziny, z okazji uroczystości rodzinnych, czy choćby w upomniku miłym znajomym. Obecnie jednak ofiarodawca niewielkiego nawet bukietu musi się liczyć ze sporym wydatkiem. Kwiaty są drogie. Jedno może dziwić, dlaczego np. te same roślinki ozdobne w Gdańsku sprzedawane są taniej niż w Szczecinie? Dlaczego jedna frezja w tamtym mieście kosztuje 50-60 zł, a u nas 80 tulipan odpowiednio 50-60, gdy tu 100 zł, itp. Oczywiście na kwiaty ustalane są ceny umowne. Trudno jednak pojąć, czym kierują się osoby windujące ich ceny w Szczecinie. Może jednak płatnicy, aby się sprzedać kwiaty taniej, ale sprzedają ich więcej?

(su)

Nowy bar na Pogodnie

ZA KILKA dni — przypuszczalnie 1 marca — przy ul. Łukasińskiego na Pogodnie otwarty zostanie nowy bar żywniowy o nazwie „Rondo”. Lokal, którego gospodarzem jest PSS „Spółni”, powstał w wyniku remontu i zagospodarowania pomieszczeń po kilku niewielkich sklepikach, które można było zamknąć w związku z uruchomieniem w pobliżu dużego samu. W „Rondzie” sprzedawane będą ciasta, desery, herbatka, kawa i smaczne kanapki.

(m)

przez pasażerów. A oto lista najczęstszych wykroczeń:

▲ PASAŻEROWIE nie reagują na sygnały ostrzegawcze o zamianie zamknięcia drzwi pojazdu i ruszania.

▲ Wstawiają wózki pierwszych biletów w stojaki, choć jest to wyraźnie zabronione. Po prostu w takich przypadkach albo utrudniają się wymianę pasażerów, albo też przy ostatniej chwili powodują widzenia kierowcy bądź motorniczego jest zawężone i nie widzi on wózki — może przytrzasnąć go drzwi.

▲ Nie patrzy na tablice informacyjne umieszczone na czołowej ścianie tramwaju bądź autobusu — informacje o zmianie trasy bądź jeździe do zajezdni.

▲ Nagminnie wsiadają do uszkodzonych wagonów, choć się im tego zakazuje. Uszkodzony wagon jest zawsze nie oznakowany i ma zapalone reflektory.

▲ Nie chcą opuścić w razie awarii pojazdu i targują się z motorniczym, że pojadą jeszcze przystanek bądź dwa albo też do końca trasy, gdyż czują się źle, są z dziećmi itp.

▲ Nie trzymają się poręczy ani uchwyty w sytuacji, gdy trzeba raptownie zahamować (co jest niemiękkie choćby ze względu na innych użytkowników jezdni) mają pretensję, że wpadają jedni na drugich bądź się wywracają — co zdarza się rzadziej. Wówczas co bardziej agresywni pokrzykują do prowadzących pojazd, że wiedzą ludzi nie ziemiaki, lub stawiają pod znakiem zapytania jego umiejętności prowadzenia pojazdu.

▲ W razie awarii, gdy następuje zatrzymanie ruchu na kilka minut, całą złość wyładowują na motorniczego bądź kierowcę, który właśnie podjechał na przystanek i jest naprawdę osobą niewinną (co najwyżej pechową, bo często zastąpić musi kolegi pracującego dłużej niż wynikałoby to z harmonogramu).

▲ Przechodzą torowiska w miejscach niezwykle niebezpiecznych, gdy chcą to potrącić. Często np. ludzie forsują bykwojoty (!) na al. Wyzwolenia, aby przejść na drugą stronę jezdni. Ustawiają się na gminie na wąskim pasie między torami tramwajowymi a ulicą — opodal hotelu Pomorskiego przy skrzyżowaniu z ul. Portowej. Było tam już kilka wypadków, a jednak nadal czynią to nie tylko matki ze starszymi dziećmi ale nawet z małymi dziećmi w wózkach i ustawiają wózek bokiem! Jest to ogromna bezmyślność i ignorancja z niebezpieczeństwem.

▲ Wsiadają w miejscach poza przystankami np. tam, gdzie trzeba przełożyć zwrócić (choćby koło hotelu „Orbis-Continental”).

OSOBY problem stanowią inwalidi i niewidomi oraz kobiety z dziećmi na rękach i kołyskami. Są one mniej sprawni od innych i właśnie powinni dla własnego bezpieczeństwa wsiadać pierwszymi do wagonów. Trzeba ich niepojęcie widzieć przez motorniczego (a w razie tłoku nie zawsze kierującą pojazdem może ich dosięgnąć). Często również kierowcy „sam-

chodów nie zdają sobie sprawy, że rozpędzony pojazd szynowy ma dużą bezwładność i przynajmniej 2 razy dłuższą drogę hamowania od auta. Skracając więc przez torowiska tuz przed tramwajem licząc, że są widoczni i motorniczy w razie czego skutecznie przyhamuje — nie bardziej błędnego!

Byłoby to chyba najczęstsze przyczyny zdarzeń i nieporozumień między pasażerami a obsługującymi autobusy i tramwaje. Racje tej drugiej strony — jak wiadomo — są poważne i warte uwagi. Kultura i cierpliwość to bowiem cecha pożądana zarówno u motorniczego jak i pasażera...

(wvs)

„Lodogruf” jak zwykle obłożony...

Foto: Z. Jodkowski

Sprawdzanie list i losowanie

dopiero w marcu

Komu lodówka, komu pralka?

KAŻDEGO niemal dnia dzwonią do nas osoby zainteresowane sprawą przedpłat, terminu losowania i szansą na kupno pralki automatycznej czy zamrażarki. Jak wiadomo, 7 bm. minął termin dokonywania przedpłaty na te artykuły, zgodnie zaś z opracowanymi na początku stycznia zasadami sprzedaży na przedpłaty, 21 lutego miało się odbyć losowanie.

TYMCZASEM liczbą przedpłat jest tak ogromna, że nie ma mowy o dotrzymaniu tego terminu. Dla przykładu możemy podać, że na konto WPHW wpłynęło do 10 lutego ponad 19 tys. przedpłat na automaty pralkowe, ponad 13 tysięcy na lodówki, 7 tysięcy przedpłat na zamrażarki, 2300 — na meblotanki i prawie 4 tysiące na komplety mebli kuchennych. Na konto Goleniowskich Fabryk Mebli wpłynęło ponad 3 tysiące przedpłat, na koniec zaś WZRS znalazło się ponad 3 tysiące przedpłat na automaty pralkowe, 1700 na lodówki, ponad 2 tysiące na zamrażarki i po około 900 przedpłat na komplety mebli kuchennych i na meblotanki.

TO ZRESZCZA nie są liczby ostateczne, bo nawet do końca ubiegłego tygodnia wpływały jeszcze pieniądze wpłacone 7 lutego. Trzeba więc było te przedpłaty uwzględnić, choć już przysięgano do sporządzenia list.

Jak już pisaliśmy, ogromna liczba przedpłat zmusiła organizatorów szczecińskiego eksperymentu do skorzystania z usług ośrodków informatycznych. Nawiasem mówiąc, organizacja sprzedaży dojrzała do wyczerpania się, ponieważ w różnych województwach, wszyscy jednak są zainteresowani tym, jak wyjdzie to w Szczecinie, gdzie indziej bowiem nie przyjęto tak bardzo pracochłonnego, ale i najbardziej sprawiedliwego w odczuciu społecznym, systemu.

Obecnie więc przedpłaty przyjęte przez WPHW znajdują się w „Lodogrufie” w Centrum Informatycznym Gospodarki Morskiej, tymi zaś, które przyjął WZRS, zajął się własny ośrodek informatyczny spółdzielczości wiejskiej. Sporządzanie list — w ujęciu alfabetycznym, w rozbieleniu na poszczególne grupy towarowe, z uwzględnieniem nabywających jeszcze przedpłat — trwało będzie przypuszczalnie do 28 lutego. Potem będzie czas na dokonanie ewentualnych poprawek, weryfikację (okazuje się, że oś osób dokonało kilku przedpłat na ten sam towar), no i wreszcie listy zostaną udostępnione przedmym nabywcom — do sprawdzenia.

PRZYPOMINAMY, że sprawdzenie, czy jest się na liście, może być dość istotnym momentem. Okazało się bowiem, iż wiele dowodów było tak nieczytelnych, iż z tych „wątliwych” powstała cała długa lista.

Sprawdzenie list odbędzie się przypuszczalnie w terminie 4 do 7 marca. Listy będą wyłożone w kilkunastu największych sklepach w centrum miasta, także — w siedzibie dyrekcji WPHW. O tym wszystkim napiszemy szczegółowo wtedy, gdy znane będą już ostateczne terminy.

(mg)

Sklep patronacki

Tym razem „Stomil”

ROŚNIE w Szczecinie liczba sklepów WPHW, znajdujących się pod bezpośrednim patronatem producentów. Zjawisko to cieszy nas — kłienów, jako że z reguły półki w tego typu placówkach nie świecą nigdy pustkami.

Ostatnio zauważyliśmy przy pl. Kilińskiego witrynę z napisem „Stomil”. Sklep ten ma być otwarty — według zapewnień handlowców — najpóźniej we wtorek. Będziemy tu mogli kupić wyroby gumowe dla domu (wycieraczki, rozmaite użyteczne drobniaki, węże ogrodowe, części do samochodów — dywaniki, paski klinowe, uszczelki) oraz do urządzeń stosowanych w naszych kuchniach i łazienkach (na początek będą to paski klinowe i fartuchy do pralek automatycznych). W przyszłości do nowego sklepu dodaczą mają także trampki, tenisówki i opony rowerowe.

(mor)

Notatnik szczeciński

DK NAUKA rekodziła artystycznego w kursu kroju i szycia i II szczebla. WDK organizuje kolejne kursy rekodziła artystycznego: kurs II stopnia z zakresu makramy oraz kurs podstawowy z zakresu tkactwa artystycznego. Zająć z zakresu tkactwa rozpoczyna się w środę 23 bm., a makramy w czwartek — 24 goźdz. 8.30 w sali 111 na ul. P. Zanku. Informacje tel. 473-01.

DK „HETMAN” przyjmuje zapisy na kurs kroju i szycia i II szczebla oraz organizuje zajęcia rytmiki dla dzieci nie uczęszczających do przedszkola. Zapisy w pokój nr 20 informacja tel. 32-13-13. Ogólnokrajowy konkurs „Mors” proponuje naukę pływania dla dzieci — zapisy będą przyjmowane jutro, 22 bm., w godz. 17-19 w DK „Hetman”.

jonowej” mają załatwiać związane z tym formalności? Otróż do 15 marca dziecko musi być zgłoszone w swojej najbliższej szkole, a następnie na zasadzie porozumienia dyrektorów placówek może być przeniesione („przepisane”) do szkoły wybranej przez rodziców. Jeżeli w placówce, do której opiekunowie chcą skierować pociechę, nie ma ponadnormatywnej liczby uczniów — nie nie stoi na przeszkodzie, by uciec z odległego nawet rejonu miasta został do niej przyjęty.

Takie są ogólne zasady postępowania. Jest to jedna z dróg umożliwiających zapewnienie dziecku lepszych warunków nauki i zorganizowanie opieki po lekcjach. Kryje w sobie co prawda poważne niedogodności (np. często długiego dojazdu do szkoły), tym niemniej w przypadkach, gdy rodzic chce umieszczyć pociechę w mniej przepelnionej placówce oświatowej poza rejonem swego zamieszkania — trzeba to umożliwić do czasu, gdy zostaną wybudowane nowe szkoły na osiedlach i znajdzie się nie dość miejsc dla wszystkich dzieci w tych osiedlach mieszkających.

(su)

Od września 6 tys. siedmiolatków rozpocznie naukę

OD 1 WRZEŚNIA około 6 tysięcy pierwszoklasistów rozpocznie naukę. Jest to o 1600 siedmiolatków więcej niż w roku ubiegłym. Trzeba te dzieci rozlokować w szkołach podstawowych, zamówić dla nich podręczniki, itp. Aby to wszystko wykonać, należy zająć się sprawami przyszłych uczniów już teraz.

DZIECI uczęszczające do klas zerowych w szkołach podstawowych (czyli sześciolatków) są już od ubiegłego roku zapisane do szkół. Pozostaje kwestia wcale nie mniej rzeszy przedszkolaków pobierających nauki klasy przygotowawczej w swoim przedszkolu. Te także należy zapisać do szkół, aby od września zasiedli w ławkach.

Kiedy i jak należy to uczynić? Otróż do 15 marca rodzice winni zapisać pociechę do szkoły w swoim rejonie. I na tym się kończy sprawa wpisania siedmiolatków w poczet uczniów. O uczniach jeżeli dziecko ma uczęszczać do placówki oświatowej w pobliżu swego miejsca zamieszkania.

Na licznych nowych osiedlach problem jest jednak większy. Za mało znajduje się tam placówek oświatowych. Są mocno przeciążone, pracują trzyzmianowo (nierzadko lekcje kończą się po godzinie 18) i część uczniów

rejonu Miejskiego od inspektora Eugeniusza Sroki istnieje możliwość a niekiedy nawet konieczność, skierowania uczniów do szkół poza rejonem ich zamieszkania. Obecnie na 40 tysięcy dzieci pobierających naukę w szkołach podstawowych, około 3 tysięcy uczęszczają do placówek oświatowych nie w swoim

Szkoła — tylko w rejonie?

z tych rejonów miasta musi znaleźć sobie miejsce w szkołach oddległych od miejsca zamieszkania.

NIKTÓRZY rodzice wolą posłać pierwszoklasistę do mniej obciążonej szkoły w pobliżu miejsca swej pracy, czy mieszkania babcu lub dziadka, spodziewając się zapewne tym malcowi lepszą opiekę po nauce czy przed lekcjami, jeśli zajęcia w szkole dziecko zaczyna koło południa. Czy mają taką możliwość?

Jak dowiedzieliśmy się w Wydziale Oświaty i Wychowania U-

rejonie. Ot, choćby ponad 1000 dzieci z Pomorzana dojeżdża na lekcje do Śródmieścia. Trzeba zatem powiedzieć, iż właśnie w Śródmieściu szkoły są najmniej obciążone. Pracuje się tu w systemie dwuzmianowym i dzieci kończą zajęcia po południu, nie zaś wieczorem. Tu także obserwuje się najniższe „przeludnienie klas”. Oczywiście i wśród szkół śródmiejskich występuje pewne zróżnicowanie obciążenia placówek. Tym niemniej, tu łok panuje najmniejsza.

W JAKI sposób chcący umieścić dziecko w szkole „pozare-